

---

in memoriam

Svetlana Zečević
(1964–2015)

Od prvih dana oktobra 1985. godine kao studentica filozofije i sociologije na Filozofskom fakultetu u Zadru Svetlana Zečević, tada Radmanović, pokazuje svoju nadprosječnu sposobnost da se studiozno bavi filozofskom i naučnom misli. Već u prvom semestru studija posebno se istakla interesovanjem za bavljenje logikom i toliko se uspješno posvetila tome da je svima nama koji smo tada studirali sa njom otkrivala tajne osnove logike sudova i logike predikata. Nesebičnost u svakom pogledu i spremnost uvijek da podijeli to što zna i ima dodatno nam je pokazivalo da se radi o posebnoj ličnosti koja se ne može sresti svaki dan. Primijetili su to i njeni profesori, prije svih oni na studiju filozofije (Nenad Mišćević, Mirko Jakić i dr.) koji je tih dinamičnih 80-ih godina prošlog vijeka, na zadarskom fakultetu, ambiciozno kretao u analitičkom pravcu. Već na prvoj godini studija tadašnji profesori su je predložili za demonstratora i podsticali da svoj talenat razvije uprkos skromnim ambicijama kada je u pitanju univerzitetska i akademska karijera. Ciljevi koji su je motivisali i kojima je težila nikada nisu bili vezani za karijeru, već za znanje kao smisao života. Taj idealistički ton svojstven mladim ljudima kod nje je stalno bio prisutan. Baš zato se u svom diplomskom radu bavila koliko sociološki, toliko i filozofski, temom nazvanom „Pojam karme u budizmu“. Toliko je to bio dobro urađen rad da je njen mentor, Esad Ćimić, predložio da Svetlana ostane kao asistent na predmetu sociologije religije. No, umjesto prvog dana na poslu, 1991. godine, ubrzo nakon diplomiranja, za Svetlanu, počinje izbjeglištvo i godine preživljavanja.

Igrom slučaja, u septembru 1992. javivši se na konkurs raspisan za asistenta iz logike i opšte metodologije na Filozofskom fakultetu u Beogradu Svetlana upoznaje Aleksandra Krona, koji nakon dugog razgovora o logici i o tome šta Svetlana zna i može, prepoznaje ono što i na osnovnim studijama, izvanrednu sposobnost za bavljenje tom suštinskom osobinom ljudskog duha. Usljedilo je upisivanje na postdiplomske i preporuka da se angažuje na Filozofskom fakultetu u Nikšiću, kao mlad i perspektivan kadar. Od oktobra 1992. Svetlana počinje svoju karijeru univerzitetske profesorice, najprije asistentskim poslovima, a kasnije i kao predavačica iz predmeta Logike i opšte metodologije. Iako u veoma teškim materijanim uslovima u vrijeme sankcija i ratova na prostorima nekadašnje SFRJ, Svetlana uspijeva da svoju sposobnost pretoči u zvanje magistra, odbranom magistarske teze „Temporalnost i modalnost u antičkoj iskaznoj logici“ u novembru 1997. pod mentorstvom

Aleksandra Krona. Kvalitet Svetlaninog rada doveo je do nastavka saradnje sa prof. Kronom uz čiju je preporuku dobila stipendiju Instituta za otvoreno društvo i programa HESP (High Education Support Program) za internacionalne doktorske studije u Debrecenu, pod mentorstvom Aleksandra Krona i Tamasa Mihalydeaka. Nažalost, neumitna ljudska sudbina tada staje na put Svetlaninom naučnom razvoju zbog iznenadne i prerane smrti najprije njenog prvog mentora Aleksandra Krona, a onda i drugog, Nikole Graheka. I pored toga, a nakon jednogodišnjeg stručnog boravka u SAD na Univerzitetu u Kansasu, Svetlana je uspjela da završi sa njima započetu doktorsku tezu „Meaning and Modality by Carnap and Kripke“ odbranjenu u junu 2008. godine pod mentorstvom Tamas Mihalydeaka i Mihaly Vajde. Nakon nostrifikacije doktorske diplome, Svetlana je na Univerzitetu Crne Gore u novembru 2009. izabrana za docenta logičke grupe predmeta (Uvod u logiku, Tradicionalna logika, Moderna i matematička logika i Opšta metodologija). Umjesto novog izbora Svetlana nas je na tragičan način napustila 28. 03. 2015.

Svetlana Zečević je univerzitetsku i naučnu karijeru ostvarivala prvenstveno na području filozofske logike, ali je konstantno ostala povezana sa sociologijom i temama iz društvenog života aplicirajući svoja filozofsko-logička znanja na savremene društvene teme. Posebno značajan doprinos dala je kreiranju programa magistarskih studija iz oblasti studija roda pod nazivom „Studije roda i rodni odnosi“ na kojima je predavala predmete epistemološke dimezije roda i poststrukturalizam, dekonstrukcija i rod. U okviru međunarodnog projekta „Liderstvo i omladinski rad u zajednici“ kao projekt menadžer učestvuje u stvaranju programa master studija iz omladinskog rada istovremeno držeći predavanja na specijalističkim studijama sociologije iz izbornih predmeta sociologija profesije (u kontekstu omladinskog rada), omladinski rad I i II i Mladi, identitet i kultura. Pored toga, Svetlana je bila aktivan učesnik i predavač u okviru naučnog projekta „Građansko obrazovanje i demokratija“ rukovodeći radionicama na temu „Ljudska prava i vrijednosti“.

Svoju izvanrednu sposobnost da znanja koja ima i razvija nesebično i vrijedno prenosi i dijeli studentima i kolegama preporučila su je za obavljanje zahtjevnog posla rukovodioca postdiplomskih i doktorskih studija na Filozofskom fakultetu u Nikšiću, koji je obavljala do zadnjeg dana života.

Svetlana Zečević je bila uključena u rad profesionalnih udruženja i stručnih i naučnih časopisa. Bila je član Društva filozofa i sociologa od 1992. godine, član Upravnog odbora Društva sociologa, predsjednica Nadzornog odbora Društva filozofa, kao i član redakcije časopisa Luča. Učesnik je brojnih naučnih konferencija, skupova, okruglih stolova, ljetnjih škola i debata. Objavila je desetine naučnih radova, članka, redakcija, prikaza i priloga. Bavila se i prevodilačkim radom sa engleskog jezika, od čega treba posebno izdvojiti prevod „Razvoj logike“ od autora V. i M. Nil, kapitalne studije od gotovo 700 strana.

Možda za nju, a i za nas sve koji smo je znali i sa njom živjeli i radili, najznačajniji aspekt života i rada Svetlane Zečević treba tražiti u saradnji sa

kolegama i studentima. Beskrajno spremna da pomogne i pokaže, da prenese znanje i da ga prima, bez i malo poslovično izražene lične sujete u akademskom svijetu, davala je svaki svoj trenutak iskreno i dobronamjerno svima koji su joj se obraćali. Zbog toga ne čudi što su desetine studenata htjeli da im bude mentor pri izradi diplomskih i magistarskih radova, a ona to uvijek ozbiljno i profesionalno prihvatila. Odgovornost i preciznost kojima se odnosila prema svakom radu naprosto je plijenila i dodatno motivisala sve nas koji smo je znali. Ostaje razočaranost i osjećaj nepravde što će mnogi ostati uskraćeni za iskustvo i znanje koje je Svetlana Zečević minuciozno sticala i neprestano prenosila.

Slobodan Zečević